Vision 6000

En föreslagen elvastatslösning för en fredlig återställelse av Stor-Israel före Messias, Jesu Kristi, återkomst

**Där det inte finns någon syn, förgås folket:
men den som håller lagen, lycklig är han. Ordspråksboken 29:18**

Välsignat är det folk vars Gud är HERREN, det folk som han har utvalt till sin arvedel. Psalm 33:12

Gregorianska året 2240

Det gregorianska året 2240 motsvarar det hebreiska året 6000, vilket har djupgående teologisk betydelse inom judendomen. Enligt klassiska rabbinska källor (som Talmud och Zohar) markerar det hebreiska året 6000 den slutgiltiga tidsfristen för Messias ankomst och inledningen av den messianska tidsåldern.

Den messianska tidsåldern: Enligt traditionell judisk eskatologi är skapelsen indelad i sju årtusenden. De första sex eonerna representerar mänsklighetens historia, medan den sjunde är " sabbatens " och universell freds era.

De elva staterna

Israel , Egypten , Irak , Jordanien , Kuwait , Libanon , Palestina , Saudiarabien , Syrien , Turkiet, De kristna

• Israel - Samma dag slöt HERREN ett förbund med Abram och sade: Åt din säd ger jag detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, floden Eufrat: keniterna, kenisséerna, kadmoniterna, hettiterna, perisséerna, rafaéerna, amoréerna, kanaanéerna, girgaséerna och jebuséerna. Och jag skall ge dig och din säd efter dig det land där du bor som främling, hela Kanaans land, till evig besittning, och jag skall vara deras Gud. Första Moseboken 15:18-21 ; 17:8

• Egypten - Invånare i östra delen av Nilen kan immigrera västerut eller följa gibeoniternas exempel .

• Irak - Invånare söder och väster om floden Eufrat kan immigrera till dess norra och östra sida eller följa gibeoniternas exempel .

• Jordanien - Alla invånare kan immigrera till den nordöstra regionen av Syrien (ovanför floden Eufrat) eller följa gibeoniternas exempel .

• Kuwait - Invånare i den drabbade norra delen av Jahra-guvernementet kan immigrera söderut eller följa gibeoniternas exempel .

• Libanon - Alla invånare kan immigrera till den nordöstra regionen av Syrien (ovanför floden Eufrat) eller följa gibeoniternas exempel .

• Palestina - Alla invånare får immigrera väster om Nilen eller till den nordöstra regionen av Syrien (ovanför Eufrat) eller till den södra delen av Saudiarabien eller följ gibeoniternas exempel .

• Saudiarabien - Invånare i den drabbade norra delen kan immigrera söderut eller följa gibeoniternas exempel .

• Syrien - Invånare söder och väster om floden Eufrat kan immigrera till dess norra och östra sida eller följa gibeoniternas exempel .

• Turkiet - Invånare i den drabbade sydöstra delen kan immigrera norrut eller följa gibeoniternas exempel .

• De kristna - Medborgarna i Guds rike bör ihärdigt predika, förkunna och publicera evangeliet för de andra 10 staterna och bland alla nationer.

Ni är jordens salt. Men om saltet har förlorat sin smak, hur skall det då saltas? Det duger inte till något annat än att kastas ut och trampas under människornas fötter. Ni är världens ljus. En stad som ligger på ett berg kan inte döljas. Man tänder inte heller ett ljus och sätter det under skäppan, utan på ljusstaken, och det lyser över alla som är i huset. Låt ert ljus lysa så för människorna, så att de ser era goda gärningar och förhärligar er Fader i himlen. Matteus 5:13-16

Och Jesus kom fram och talade till dem och sade: " Åt mig är given all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar, döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt vad jag har befallt er. Och se, jag är med er alla dagar intill världens ände. Amen. Matteus 28:18-20

Och evangeliet måste först förkunnas bland alla folk. Markus 13:10

Och han sade till dem: Gå ut i hela världen och predika evangeliet för allt skapat. Den som tror och blir döpt skall bli frälst, men den som inte tror skall bli fördömd. Och dessa tecken skall följa dem som tror: I mitt namn skall de driva ut onda andar, de skall tala med nya tungomål, de skall ta upp ormar, och om de dricker något dödligt, skall det inte skada dem. De skall lägga händerna på de sjuka, och de skall bli friska. Sedan Herren hade talat till dem, blev han upptagen till himlen och satte sig på Guds högra sida. Och de gick ut och predikade överallt, och Herren verkade med dem och bekräftade ordet genom de tecken som följde. Amen. Markus 16:15-20

När de nu var samlade, frågade de honom och sade: Herre, skall du vid den här tiden återupprätta riket åt Israel? Och han svarade dem: Det tillkommer inte er att veta tider eller stunder som Fadern har bestämt genom sin egen makt. Men ni skall få kraft när den helige Ande kommer över er, och ni skall bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns. Apostlagärningarna 1:6-8

Sedan drog Barnabas av till Tarsus för att söka upp Saulus. Och när han hade funnit honom, förde han honom till Antiokia. Och det hände sig att de samlades i församlingen ett helt år och undervisade många. Och lärjungarna kallades först kristna i Antiokia. Apostlagärningarna 11:25-26 (Det forntida Antiokia ligger under den nuvarande staden Antakya i provinsen Hatay i södra Turkiet.)

Därför blev lagen vår tuktmästare till Kristus, för att vi skulle bli rättfärdiga av tro. Men sedan tron har kommit, står vi inte längre under en tuktmästare. Ty ni är alla Guds barn genom tron på Kristus Jesus. Alla ni som har blivit döpta i Kristus har iklätt er Kristus. Här är varken jude eller grek, träl eller fri, man eller kvinna. Ty ni är alla ett i Kristus Jesus. Och om ni tillhör Kristus, så är ni Abrahams avkomma och arvingar enligt löftet. Galaterbrevet 3:24-29

Slutligen, mina bröder, var starka i Herren och i hans väldiga kraft. Ta på er hela Guds rustning, så att ni kan stå emot djävulens listiga angrepp. Ty vi har inte en kamp mot kött och blod, utan mot furstar, mot makter, mot världens härskare i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarna. Ta därför på er hela Guds rustning, så att ni kan stå emot på den onda dagen och stå stånd, sedan ni har fullgjort allt. Stå därför fast med sanningen om höfterna och rättfärdighetens pansar och fridens evangelium som skor på fötterna. Framför allt, ta på er trons sköld, med vilken ni kan släcka alla de ondas brinnande pilar. Ta till er frälsningens hjälm och Andens svärd, som är Guds ord. Be alltid med all bön och åkallan i Anden och vaka därtill med all uthållighet och åkallan för alla heliga. Och för mig, att jag får ett ord, så att jag frimodigt kan öppna min mun och förkunna evangeliets hemlighet, för vilken jag är ett sändebud i bojor, för att jag däri frimodigt kan tala, så som jag bör tala. Efesierbrevet 6:10-20

Men ni är ett utvalt släkte, ett kungligt prästerskap, ett heligt folk, ett folk tillhörandes, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, hans som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus. Ni som förut inte var ett folk, men nu är Guds folk. Ni som inte hade fått barmhärtighet, men nu har fått barmhärtighet. 1 Petrusbrevet 2:9-10

Gibeoniternas exempel

Josua 9
1 Och det hände sig, när alla kungarna som bodde på andra sidan Jordan, i bergen och i dalarna och vid alla kuster av Stora havet mitt emot Libanon, hettiterna, amoréerna, kanaanéerna, perisséerna, hivéerna och jebuséerna, hörde detta,
2 Att de samlades för att strida mot Josua och Israel, med en enda maning.
3 När invånarna i Gibeon hörde vad Josua hade gjort med Jeriko och Ai,
4 De handlade listigt och gick och låtsades vara sändebud och tog gamla säckar på sina åsnor och vinflaskor, gamla och sönderrivna och inbundna;
5 Och gamla och slitna skor på deras fötter och gamla kläder på dem, och allt brödet de hade till förråd var torrt och mögligt.
6 Och de kom till Josua i lägret vid Gilgal och sade till honom och till Israels män: Vi har kommit från ett avlägset land. Slut nu ett förbund med oss.
7 Israels män sade till hivéerna: ”Kanske bor ni ibland oss, hur skall vi då sluta ett förbund med er?”

8 Och de sade till Josua: ”Vi är dina tjänare.” Och Josua frågade dem: ”Vilka är ni, och varifrån kommer ni?”
9 Och de sade till honom: ”Dina tjänare har kommit från ett mycket avlägset land, för Herrens, din Guds, namns skull. Vi har ju hört om honom och allt vad han gjorde i Egypten.
10 och allt vad han gjorde med amoreernas två kungar på andra sidan Jordan, Sichon, kungen i Hesbon, och Og, kungen i Basan, som bodde i Astarot.
11 Därför talade våra äldste och alla invånare i vårt land till oss och sade: Ta med er mat för resan och gå dem till mötes. Säg till dem: Vi är era tjänare. Slut nu ett förbund med oss.
12 Detta var vårt bröd, varmt som vi tog med oss från våra hus, till vår proviant den dag vi drog ut för att gå till er. Men se, nu är det torrt och mögligt.
13 Och dessa vinflaskor som vi fyllde var nya, och se, de är sönderrivna, och våra kläder och skor har blivit uttjatade på grund av den mycket långa resan.
14 Och männen tog av sin proviant och frågade inte Herren om råd.
15 Och Josua slöt fred med dem och upprättade ett förbund med dem, att de skulle leva; och menighetens hövdingar svor dem det.
16 Och tre dagar efter att de hade slutit förbund med dem hörde de att de var deras grannar och att de bodde mitt ibland dem.
17 Och Israels barn bröt upp och kom till sina städer på tredje dagen. Deras städer var Gibeon, Kefira, Beerot och Kirjat-Jearim.
18 Men Israels barn lät dem inte slåss, eftersom församlingens hövdingar hade svurit dem vid HERREN, Israels Gud. Och hela församlingen knorrade mot hövdingarna.
19 Men alla furstarna sade till hela församlingen: Vi har svurit dem vid HERREN, Israels Gud. Nu får vi därför inte röra dem.
20 Detta skall vi göra med dem; vi skall låta dem leva, så att vrede inte kommer över oss för den eds skull som vi svor dem.
21 Och furstarna sade till dem: Låt dem leva, men låt dem bli vedhuggare och vattenbärare åt hela menigheten, såsom furstarna hade lovat dem.
22 Och Josua kallade till sig dem och talade till dem och sade: ”Varför har ni bedragit oss och sagt: Vi är mycket långt ifrån er, medan ni bor ibland oss?”
23 Nu är ni förbannade, och ingen av er skall bli fri från att vara trälar, vedhuggare och vattenbärare i min Guds hus.
24 Och de svarade Josua och sade: Eftersom det har blivit berättat för dina tjänare att Herren, din Gud, har befallt sin tjänare Mose att ge er hela landet och att förgöra alla landets invånare för er, därför fruktade vi mycket för våra liv för er skull och har därför gjort detta.
25 Och se, nu är vi i din hand. Gör med oss som det synes dig gott och rätt.
26 Och så gjorde han med dem, och räddade dem ur Israels barns hand, så att de inte dödade dem.
27 Och Josua gjorde dem den dagen till vedhuggare och vattenbärare för menigheten och för HERRENS altare, ända till denna dag, på den plats som han skulle utvälja.

Josua 10
1 När Adonisedek, kungen i Jerusalem, hörde hur Josua hade intagit Ai och förintat det, att han hade gjort med Ai och dess kung som han hade gjort med Jeriko och dess kung, och att invånarna i Gibeon hade slutit fred med Israel och bodde mitt ibland dem,
2 Då greps de av stor fruktan, eftersom Gibeon var en stor stad, lika stor som en av kungastäderna, och eftersom den var större än Ai, och alla dess män var tappra.
3 Därför sände Adoni-Dek, kungen i Jerusalem, bud till Hoham, kungen i Hebron, och till Piram, kungen i Jarmut, och till Jafia, kungen i Lakis, och till Debir, kungen i Eglon, och lät säga:
4 Kom upp till mig och hjälp mig, så att vi kan besegra Gibeon, ty det har slutit fred med Josua och med Israels barn.

5 Då församlade sig amoreernas fem kungar och drog upp med alla sina härar: kungen i Jerusalem, kungen i Hebron, kungen i Jarmut, kungen i Lakis och kungen i Eglon. De lägrade sig framför Gibeon och stred mot det.
6 Och männen i Gibeon sände bud till Josua i lägret i Gilgal och lät säga: ”Låt inte dina tjänare tappa kontrollen. Kom snabbt upp till oss och rädda oss och hjälp oss, ty alla amoréernas kungar som bor i bergen har församlat sig mot oss.”
7 Så drog Josua upp från Gilgal, han och allt krigsfolket och alla tappra krigare med honom.
8 Och HERREN sade till Josua: Frukta dem inte, ty jag har givit dem i din hand; ingen av dem skall kunna stå emot dig.
9 Josua kom då plötsligt till dem och drog upp från Gilgal hela natten.
10 Och HERREN lät dem förvirras av Israel och lät dem slåss med ett stort nederlag vid Gibeon och förföljde dem längs vägen som leder upp till Bet-Horon och slog dem ända till Aseka och Mackeda.
11 När de flydde för Israel och var på väg ner till Bet-Horon, kastade HERREN stora stenar från himlen över dem ända till Aseka, så att de dog. De som dog av hagelstenar var fler än de som Israels barn dödade med svärd.
12 På den dag då HERREN gav amoréerna i Israels barns våld talade Josua till HERREN: I Israels åsyn sade han: Sol, stå stilla i Gibeon, och måne, i Ajalons dal.
13 Och solen stod stilla, och månen stannade, tills folket hade hämnats på sina fiender. Står inte detta skrivet i Jashers bok? Så stod solen stilla mitt på himlen och skyndade sig inte att gå ner, ungefär en hel dag.
14 Och ingen dag har funnits som den, vare sig före eller efter den, då HERREN lyssnade till en mans röst; ty HERREN stred för Israel.
15 Och Josua återvände, och hela Israel med honom, till lägret i Gilgal.
16 Men dessa fem kungar flydde och gömde sig i en grotta i Mackeda.
17 Och det berättades för Josua: De fem kungarna har funits gömda i en grotta vid Mackeda.
18 Och Josua sade: ”Vältra stora stenar över grottöppningen och sätt män därvid att vakta dem.”
19 Och stanna inte, utan förfölj era fiender och slå ner deras sista. Låt dem inte komma in i deras städer, ty Herren, er Gud, har gett dem i er hand.
20 Och när Josua och Israels barn hade fullbordat sitt nederlag mot dem med ett mycket stort slag, tills de var förintade, drog de återstående av dem in i befästa städer.
21 Och allt folket återvände till lägret hos Josua i Mackeda i frid; ingen rörde sin tunga mot någon av Israels barn.
22 Då sade Josua: ”Öppna grottöppningen och för ut de fem kungarna till mig ur grottan.”
23 Och de gjorde så och förde ut dessa fem kungar till honom ur grottan: kungen i Jerusalem, kungen i Hebron, kungen i Jarmut, kungen i Lakis och kungen i Eglon.
24 När de hade fört ut dessa kungar till Josua, kallade Josua till sig alla Israels män och sade till hövitsmännen för de krigsmän som hade följt honom: ”Kom fram och sätt era fötter på dessa kungars halsar.” Och de kom fram och satte sina fötter på deras halsar.
25 Och Josua sade till dem: Frukta inte och var inte förskräckta, var starka och modiga. Ty så skall HERREN göra med alla era fiender som ni strider mot.
26 Därefter slog Josua dem och dödade dem och hängde dem på fem träd, och de hängde på träden ända till kvällen.
27 Och vid solnedgången befallde Josua att de skulle ta ner dem från träden och kasta dem in i grottan där de hade varit gömda. De lade stora stenar i grottans mynning, vilka ligger kvar än i dag.
28 Samma dag intog Josua Mackeda och slog det med svärdsegg. Han lät dess kung till spillo förgöra dem och alla själar som var där; han lät ingen bli kvarleva. Med kungen i Mackeda gjorde han som han hade gjort med kungen i Jeriko.
29 Sedan drog Josua med hela Israel från Mackeda till Libna och stred mot Libna.

30 Och HERREN gav även staden och dess kung i Israels hand, och han slog staden med svärdsegg och alla själar som var däri; han lät ingen bli kvarlevande därinne, utan gjorde med dess kung som han hade gjort med kungen i Jeriko.
31 Och Josua drog från Libna, och hela Israel med honom, till Lakis, och lägrade sig där och stred mot det.
32 Och HERREN gav Lakis i Israels hand, och Israel intog det på andra dagen och slog det med svärdsegg, jämte alla själar som var där, alldeles som han hade gjort med Libna.
33 Då drog Horam, kungen i Geser, upp för att hjälpa Lakis, och Josua slog honom och hans folk så att ingen av dem var kvar i livet.
34 Från Lakis drog Josua och hela Israel med honom mot Eglon, och de lägrade sig där och stred mot det.
35 Och de intog det samma dag och slog det med svärdsegg, och alla själar som var där lät han förgöra den dagen, alldeles som han hade gjort med Lakis.
36 Och Josua drog upp från Eglon, och hela Israel med honom, till Hebron, och de stred mot det.
37 Och de intog det och slog det med svärdsegg, både dess kung och alla dess städer och alla själar som fanns där; han lämnade ingen kvar, alldeles som han hade gjort med Eglon; utan förintade det och alla själar som fanns där.
38 Och Josua återvände, och hela Israel med honom, till Debir och stred mot det.
39 Och han intog det, dess kung och alla dess städer; och de högg ner dem med svärdsegg och förintade alla själar som var där; han lämnade ingen kvarleva. Liksom han hade gjort med Hebron, så gjorde han med Debir och dess kung; liksom han hade gjort med Libna och dess kung.
40 Så intog Josua hela landet, bergen, södern, dalarna och källorna, och alla deras kungar. Han lämnade ingen kvar som andas, utan förintade allt som andades, såsom HERREN, Israels Gud, hade befallt.
41 Och Josua besegrade dem från Kadesh-Barnea ända till Gaza, och hela Gosen-landet ända till Gibeon.
42 Och alla dessa kungar och deras land intog Josua på en gång, ty Herren, Israels Gud, stred för Israel.
43 Och Josua återvände, och hela Israel med honom, till lägret i Gilgal.

Hedningarnas tider

Och de skall falla för svärdsegg och föras bort som fångenskap till alla folk, och Jerusalem skall trampas ner av hedningarna, tills hedningarnas tider är fullbordade. Lukas 21:24

"Hedningarnas tider" är en biblisk profetisk term från Lukas 21:24. Den beskriver en historisk period under vilken icke-judiska (hedniska) nationer politiskt dominerar Jerusalem och världsangelägenheterna. Forskare tror allmänt att denna epok började med den babyloniska exilen år 586 f.Kr. och fortsätter fram till Kristi återkomst.

Viktiga delar av konceptet:

Ursprung i profetian: Frasen används mest känt av Jesus i talen på Olivberget, där han förutsade att Jerusalem skulle "trampas ner av hedningarna tills hedningarnas tider är fullbordade".

Daniels syner: Konceptet är djupt kopplat till profetiorna i Daniel 2, som beskriver en följd av hedniska världsriken (med början i Babylon) som så småningom kommer att ersättas av Guds eviga rike.

Bibelforskare och eskatologer delar ofta in "hedningarnas tider" i flera teologiska idéer:

Politiskt herravälde: Den historiska verkligheten att Jerusalem kontrollerades av främmande makter, allt från babylonierna och romarna till efterföljande imperier genom historien.

Kyrkotiden: Den period under vilken evangeliets budskap huvudsakligen har spridits till icke-judiska nationer.

"Tider" kontra "Fullständighet": Vissa teologer skiljer mellan "hedningarnas tider" (den fysiska tidslinjen för politiskt styre) och "hedningarnas fullständighet" (nämns i Romarbrevet 11:25, vilket hänvisar till den fullständiga andliga insamlingen av icke-judiska troende till Guds frälsningsplan).

Hedningarnas fullhet

Ty jag vill icke, bröder, att I skall vara okunniga om denna hemlighet, för att I icke skall vara visa i era egna tankar, att förblindadhet till en del har drabbat Israel, tills hedningarnas fullhet har kommit in. Och så skall hela Israel bli frälst, såsom det är skrivet: Från Sion skall Befriaren komma och avvända ogudaktighet från Jakob. Romarbrevet 11:25-26

"Hedningarnas fullhet" är ett profetiskt koncept som finns i King James-versionen av Bibeln, främst i Romarbrevet 11:25. Det hänvisar till den period då evangeliet predikas främst för icke-judar. Denna era kommer att ta slut när ett gudomligt utsett antal hedningar har kommit till tro på Kristus, vilket gör att Gud kan flytta sitt profetiska fokus tillbaka till Israels frälsning.

Viktiga delar av konceptet:

Det primära skriftstället: I Romarbrevet 11:25 uppenbarar aposteln Paulus ett "hemlighet" för kyrkan: "att förhärdning delvis har drabbat Israel, tills hedningarnas fullhet har kommit in." Detta betyder att Israels tillfälliga andliga förhärdning tjänar ett syfte – den öppnar dörren för hedningarna (den icke-judiska världen) att ta emot frälsning och bli en del av Guds familj.

Grekisk rot: Ordet "fullhet" i detta sammanhang är översatt från det grekiska ordet pleroma, vilket betecknar ett fullt antal, fullbordan eller överflöd. Det hänvisar generellt till den fullständiga skörden av hedningar som Gud avser att frälsa under denna nuvarande församlingstid.

Koppling till "hedningarnas tider":
Detta koncept relaterar till Lukas 21:24, där Jesus talar om "hedningarnas tider" – en långvarig period som kännetecknas av hedningars dominans över Jerusalem och det judiska folket. "Hedningarnas fullhet" markerar slutet på denna era, varefter Israels blindhet kommer att tas bort så att "hela Israel skall bli frälst" som det sägs i Romarbrevet 11:26.

Matteus 24

1 Och Jesus gick ut och lämnade templet, och hans lärjungar kom till honom för att visa honom templets byggnader.
2 Jesus sade till dem: ” Ser ni inte allt detta? Amen säger jag er: Här skall inte lämnas sten på sten som inte skall rivas ner.”

3 Och när han satt på Olivberget, kom lärjungarna till honom, i ensamhet, och frågade: "Säg oss, när skall detta ske, och vad skall vara tecknet på din ankomst och världens slut?"
4 Jesus svarade dem: ” Se till att ingen bedrar er.”
5 Ty många skall komma i mitt namn och säga: 'Jag är Messias', och de skall förföra många.
6 Och ni skall höra om krig och rykten om krig. Se till att ni inte blir förskräckta. Ty allt detta måste ske, men slutet är ännu inte här.
7 Ty folk skall resa sig mot folk och rike mot rike, och det skall bli hungersnöd och pest och jordbävningar på den ena eller andra platsen.
8 Allt detta är början till sorgerna.
9 Då skall man utlämna er åt plågor och döda er, och ni skall bli hatade av alla folk för mitt namns skull.
10 Och då skall många ta anstöt och förråda varandra och hata varandra.
11 Och många falska profeter skall uppstå och bedra många.
12 Och eftersom orättfärdigheten tillväxer, skall kärleken hos de flesta kallna.
13 Men den som håller ut intill slutet, han skall bli frälst.
14 Och detta evangelium om riket skall predikas i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk; och sedan skall slutet komma.
15 När ni nu ser förödelsens styggelse, om vilken profeten Daniel har talat, stå på helig plats – den som läser detta, han bör ge akt på det –
16 Då skall de som är i Judeen fly till bergen.
17 Den som är på taket må icke stiga ner för att hämta något ur sitt hus.
18 Inte heller må den som är ute på åkern vända tillbaka för att hämta sina kläder.
19 Ve dem som är havande och dem som ammar i de dagarna!
20 Men be att er flykt inte sker om vintern eller på sabbaten.
21 Ty då skall det bli en stor vedermöda, en sådan som inte har funnits från världens begynnelse intill denna tid, och som aldrig mer skall bli.
22 Och om inte de dagarna förkortades, skulle inget kött bli frälst. Men för de utvaldas skull skall de dagarna förkortas.
23 Om någon då säger till er: 'Se, här är Messias' eller 'Där', så tro det inte.
24 Ty falska messiaser och falska profeter skall uppstå och göra stora tecken och under, så att de, om möjligt, skall bedra även de utvalda.
25 Se, jag har sagt er det förut.
26 Om de därför säger till er: 'Se, han är i öknen', gå inte ut. Se, han är i kamrarna, tro det inte.
27 Ty liksom blixten går ut från öster och lyser ända till väster, så skall det också vara vid Människosonens ankomst.
28 Ty varhelst kadavret ligger, där skall örnarna samlas.
29 Strax efter de dagarnas vedermöda skall solen förmörkas, och månen skall inte ge sitt sken, och stjärnorna skall falla från himlen, och himlens krafter skall bäva.
30 Och då skall Människosonens tecken visa sig på himlen, och då skall alla jordens stammar sörja, och de skall se Människosonen komma på himmelens moln med makt och stor härlighet.
31 Och han skall sända ut sina änglar med starkt basunljud, och de skall samla hans utvalda från de fyra väderstrecken, från himmelens ena ände till den andra.
32 Lär nu en liknelse av fikonträdet: När dess grenar ännu är mjuka och bladen slår ut, vet ni att sommaren är nära.
33 Så skall ni också veta, när ni ser allt detta, att det är nära, ja, för dörren.
34 Sannerligen säger jag er: Denna generation skall inte förgå, förrän allt detta har inträffat.
35 Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.
36 Men om den dagen och timmen vet ingen, inte ens himmelens änglar, utan allena min Fader.
37 Men liksom det var i Noas dagar, så skall det också vara vid Människosonens ankomst.

38 Ty liksom de i dagarna före floden åt och drack, gifte sig och gav bort i äktenskap, ända till den dag då Noa gick in i arken,
39 Och de visste ingenting förrän floden kom och tog bort dem alla; så skall det också vara vid Människosonens ankomst.
40 Då skall två vara ute på fälten; den ene skall tas med, den andre lämnas kvar.
41 Två kvinnor skall mala på kvarnen; den ena skall tas med, den andra lämnas kvar.
42 Vaka därför, ty ni vet inte vilken stund er Herre kommer.
43 Men vet detta: om husbonden hade vetat under vilken nattvakt tjuven skulle komma, skulle han ha vakat och inte låtit någon bryta sig in i sitt hus.
44 Var därför också ni redo, ty Människosonen kommer i en stund ni inte väntar det.
45 Vem är då en trogen och klok tjänare, som hans herre har satt över sitt hushåll för att ge dem mat i rätt tid?
46 Salig är den tjänaren som hans herre finner göra så, när han kommer.
47 Sannerligen säger jag er: Han skall sätta honom över allt han äger.
48 Men om den onde tjänaren säger i sitt hjärta: 'Min herre dröjer med att komma',
49 och skall börja slå sina medtjänare och äta och dricka med de druckna;
50 Den tjänarens herre skall komma en dag då han inte väntar honom, och i en timme då han inte vet om,
51 Och skall hugga honom sönder och låta honom få sin del bland hycklarna. Där skall bli gråt och tandagnisslan.

Markus 13

1 Och när han gick ut ur templet, sade en av hans lärjungar till honom: Mästare, se vilka stenar och vilka byggnader det är här!
2 Jesus svarade honom: ” Ser du dessa stora byggnader? Inte en sten skall lämnas kvar på sten som inte skall rivas ner.”
3 Och när han satt på Olivberget mitt emot templet, frågade Petrus, Jakob, Johannes och Andreas honom i enrum:
4 Säg oss, när skall detta ske, och vad skall tecknet vara när allt detta skall fullbordas?
5 Jesus svarade dem och sade: ” Se till att ingen bedrar er.
6 Ty många skall komma i mitt namn och säga: 'Jag är Messias', och de skall förföra många.
7 Och när ni hör krigsrykten och rykten om krig, var inte oroliga. Ty sådant måste ske, men slutet är ännu inte inne.
8 Ty folk skall resa sig mot folk och rike mot rike. Det skall bli jordbävningar på olika platser, hungersnöd och nöd. Detta är början på sorgerna.
9 Men se till er själva, ty de skall överlämna er till rådhus, och i synagogorna skall ni bli piskade och dragna inför furstar och kungar för min skull, till ett vittnesbörd mot dem.
10 Och evangeliet måste först förkunnas bland alla folk.
11 Men när de leder er och överlämnar er, begrunda inte i förväg vad ni skall tala, och tänk inte heller noga över vad ni skall säga. Tala vad som än ges er i den stunden. Ty det är inte ni som talar, utan den helige Ande.
12 Broder skall förråda sin broder till döden, och fadern sin son, och barn skall resa sig mot sina föräldrar och döda dem.
13 Och ni skall bli hatade av alla för mitt namns skull. Men den som håller ut intill slutet, han skall bli frälst.
14 Men när ni ser förödelsens styggelse, om vilken profeten Daniel har talat, stå där den inte borde stå – den som läser detta, låt honom förstå – då må de som är i Judeen fly till bergen.

15 Och den som är på taket må icke gå ner i huset, och icke heller gå in i det, för att hämta något ur sitt hus.
16 Och den som är ute på åkern må icke vända tillbaka för att hämta sin mantel.
17 Men ve dem som är havande och dem som ammar i de dagarna!
18 Och be att er flykt inte sker om vintern.
19 Ty i de dagarna skall det bli en sådan lidande som inte har funnits från skapelsens begynnelse, som Gud skapade, intill denna tid, och som inte heller skall finnas.
20 Och om Herren inte hade förkortat de dagarna, skulle ingen människa bli frälst. Men för de utvaldas skull, som han har utvalt, har han förkortat dagarna.
21 Och om någon då säger till er: Se, här är Messias, eller: Se, där är han, så tro honom inte.
22 Ty falska messiaser och falska profeter skall uppstå och göra tecken och under, för att, om möjligt, förföra även de utvalda.
23 Men se till att ni har sagt allt till er.
24 Men i de dagarna, efter den vedermödan, skall solen förmörkas och månen inte ge sitt sken,
25 Och himlens stjärnor skall falla, och makterna som är i himlen skall bävas.
26 Och då skall de se Människosonen komma i molnen med stor makt och härlighet.
27 Och då skall han sända ut sina änglar och samla sina utvalda från de fyra väderstrecken, från jordens yttersta gräns till himlens yttersta gräns.
28 Lär nu en liknelse av fikonträdet: När dess grenar ännu är mjuka och bladen slår ut, vet ni att sommaren är nära.
29 På samma sätt, när ni ser detta ske, vet att det är nära, ja, för dörren.
30 Sannerligen säger jag er: Detta släkte skall inte förgå, förrän allt detta sker.
31 Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.
32 Men om den dagen och den timmen vet ingen, inte ens änglarna i himlen, inte heller Sonen, utan bara Fadern.
33 Se till, vaka och be, ty ni vet inte när tiden är inne.
34 Ty Människosonen är lik en man som reste långt bort och lämnade sitt hus och gav sina tjänare makt över var och en sitt arbete och befallde dörrvakten att vaka.
35 Vaka därför, ty ni vet inte när husets herre kommer, om det är på kvällen eller vid midnatt eller vid tuppens galande eller på morgonen.
36 Annars kommer han plötsligt och finner er sovande.
37 Och vad jag säger er, det säger jag alla: Vaka.

Lukas 21

1 Och han lyfte blicken och såg de rika männen lägga sina gåvor i offerkistan.
2 Och han såg ock en fattig änka lägga dit två småpengar.
3 Och han sade: Sannerligen säger jag er: Denna fattiga änka har lagt mer än alla de andra.
4 Alla dessa har av sitt överflöd gett till Guds offergåvor, men hon har av sin fattigdom gett allt det hon hade att leva på.
5 Och när några talade om templet, hur det var smyckat med vackra stenar och gåvor, sade han:
6 Och vad som ni ser skall komma dagar då inte en enda sten skall lämnas på en annan, som inte skall rivas ner.
7 Och de frågade honom och sade: Mästare, när skall detta ske? Och vad skall vara tecknet när detta skall ske?
8 Och han sade: Se till att ni inte blir bedragna. Ty många skall komma i mitt namn och säga: 'Jag är Messias', och tiden närmar sig. Följ därför inte efter dem.
9 Men när ni hör talas om krig och oroligheter, var inte förskräckta. Ty detta måste först ske, men slutet är inte snart.

10 Då sade han till dem: Folk skall resa sig mot folk och rike mot rike.
11 Och stora jordbävningar skall vara på olika platser, och hungersnöd och pest, och fruktansvärda syner och stora tecken skall komma från himlen.
12 Men före allt detta skall de lägga händerna på er och förfölja er och överlämna er till synagogor och fängelser, och ni skall föras fram inför kungar och styresmän för mitt namns skull.
13 Och det skall bli ett vittnesbörd för er.
14 Bestäm er därför i era hjärtan att inte först begrunda vad ni ska svara.
15 Ty jag skall ge er mun och visdom, som ingen av era motståndare skall kunna motsäga eller stå emot.
16 Och ni skall bli förrådda av både föräldrar och bröder och släktingar och vänner, och några av er skall de döda.
17 Och ni skall bli hatade av alla människor för mitt namns skull.
18 Men inte ett hårstrå på ert huvud skall förgås.
19 Genom ert tålamod skall ni behålla era själar.
20 Och när ni ser Jerusalem omringat av härar, då skall ni veta att dess ödeläggelse är nära.
21 Då skall de som är i Judeen fly till bergen, och de som är inne i landet skall gå ut, och de som är ute på landsbygden skall inte gå in där.
22 Ty detta är hämndens dagar, för att allt som är skrivet skall uppfyllas.
23 Men ve dem som är havande och dem som ammar i de dagarna! Ty stor nöd skall bliva i landet och vrede över detta folk.
24 Och de skall falla för svärdsegg och föras bort som fångenskap till alla folk, och Jerusalem skall trampas ner av hedningarna, tills hedningarnas tider är fullbordade.
25 Och tecken skall vara i solen och i månen och i stjärnorna, och på jorden skall folken bli ängslade av rådlöshet, när havet och vågorna dånar.
26 Människornas hjärtan sviktar av fruktan och av väntan på det som skall komma över jorden, ty himmelens krafter skall bäva.
27 Och då skall de se Människosonen komma i ett moln med makt och stor härlighet.
28 Och när detta börjar ske, lyft då upp era huvuden och se upp, ty er förlossning närmar sig.
29 Och han framställde en liknelse för dem: Se på fikonträdet och alla andra träd;
30 När de nu skjuter ut, ser ni det och vet av er själva att sommaren är nära.
31 Så skall ni också veta, när ni ser detta ske, att Guds rike är nära.
32 Sannerligen säger jag er: Denna generation skall inte förgå, förrän allt har skett.
33 Himmel och jord skall förgå, men mina ord skall aldrig förgå.
34 Och se till att era hjärtan inte blir överbelastade av svett och dryckenskap och livets bekymmer, och den dagen kommer över er oväntat.
35 Ty som en snara skall den komma över alla dem som bor på hela jordens yta.
36 Vaka därför och be alltid, så att ni må anse er värdiga att undfly allt detta som skall ske och att stå inför Människosonen.
37 Och om dagen undervisade han i templet, och om natten gick han ut och stannade på det berg som kallas Olivberget.
38 Och allt folket kom tidigt på morgonen till honom i templet för att lyssna på honom.

Pentateuken

Herren hade sagt till Abram: ”Gå ut ur ditt land och från din släkt och din fars hus till det land som jag skall visa dig. Jag skall göra dig till ett stort folk och välsigna dig och göra ditt namn stort, och du skall bli en välsignelse. Jag skall välsigna dem som välsignar dig och förbanna den som förbannar dig. I dig skall alla släkter på jorden bli välsignade.” 1 Mosebok 12:1-3

Samma dag slöt HERREN ett förbund med Abram och sade: Åt din säd ger jag detta land, från Egyptens flod ända till den stora floden, floden Eufrat: keniterna, kenisséerna, kadmoniterna, hettiterna, perisséerna, rafaéerna, amoréerna, kanaanéerna, girgaséerna och jebuséerna. 1 Mosebok 15:18-21

Och jag skall ge dig och din säd efter dig det land där du bor som främling, hela Kanaans land, till evig besittning, och jag skall vara deras Gud. 1 Mosebok 17:8

Och Gud talade till Mose och sade till honom: Jag är HERREN. Och jag uppenbarade mig för Abraham, Isak och Jakob under namnet Gud den Allsmäktige, men mitt namn HERREN var jag inte känd för dem. Och jag har också upprättat ett förbund med dem och givit dem Kanaans land, det land där de skulle vara främlingar, där de bodde som främlingar. 2 Mosebok 6:2-4
Jag är Herren, er Gud, som har fört er ut ur Egyptens land för att ge er Kanaans land och för att vara er Gud. 3 Mosebok 25:38

Vänd om och ge er av och bege er till amoréernas berg och alla deras närområden, på slätten, i bergen, i dalen, i södern och vid havet, till kanaanéernas land och till Libanon, till den stora floden, floden Eufrat. Se, jag har gett landet åt er. Gå in och tag i besittning det land som Herren med ed lovade era fäder Abraham, Isak och Jakob att ge dem och deras avkomma efter dem. 5 Mosebok 1:7-8

Ty om ni noggrant håller alla dessa bud som jag giver er, att ni gör efter dem, att ni älskar Herren, er Gud, att ni vandrar på alla hans vägar och att ni håller fast vid honom, då skall Herren driva bort alla dessa folk för er, och ni skall ta i besittning större och mäktigare folk än ni själva. Varje plats där ni beträder med fötterna skall tillhöra er, från öknen och Libanon, från floden, floden Eufrat, ända till yttersta havet skall ert område sträcka sig. Ingen skall kunna stå emot er, ty Herren, er Gud, skall låta fruktan och fasa för er komma över hela det land som ni beträder, såsom han har lovat er. 5 Mosebok 11:22-25

Gå upp på detta berg Abarim, på berget Nebo, som ligger i Moabs land mitt emot Jeriko, och se Kanaans land, som jag ger åt Israels barn till besittning. 5 Mosebok 32:49

Historia

Efter Moses, Herrens tjänare, död hände sig att Herren talade till Josua, Nuns son, Moses tjänare, och sade: Min tjänare Mose är död. Stå nu upp och dra över Jordan, du och hela detta folk, till det land som jag ger dem, Israels barn. Varje plats vars fot ni beträder, den har jag gett er, såsom jag sade till Mose. Från öknen och Libanon ända till den stora floden, floden Eufrat, hela hettiternas land och till det stora havet i riktning mot solnedgången skall vara ert område. Ingen skall kunna stå emot er alla era livsdagar. Liksom jag var med Mose skall jag vara med dig. Jag skall inte svika dig eller överge dig. Var stark och modig, ty åt detta folk skall du utdela det land som jag med ed har lovat deras fäder att ge dem. Josua 1:1-6

Och dessa är de länder som Israels barn ärvde i Kanaans land, vilka prästen Eleasar och Josua, Nuns son, och huvudmännen för Israels barns stammars familjer utdelade åt dem. Josua 14:1

David slog också Hadadeser, Rehobs son, kungen i Soba, när han drog ut för att återta sitt område vid floden Eufrat. 2 Samuelsboken 8:3

Ja, om det förbund som han slöt med Abraham, och om sin ed till Isak, och han stadfäste det för Jakob som en lag, för Israel som ett evigt förbund, och sade: Åt dig skall jag ge Kanaans land, er arvedel, när ni var få, bara några få, och främlingar där. 1 Krönikeboken 16:16-19

Och David besegrade Hadareser, kungen i Soba, ända till Hamat, när han drog ut för att befästa sitt välde vid floden Eufrat. 1 Krönikeboken 18:3

Poesi

Välsignat är det folk vars Gud är HERREN, det folk som han har utvalt till sin arvedel. Psalm 33:12

Det förbund han slöt med Abraham och sin ed till Isak, och han stadfäste det för Jakob som en lag, för Israel som ett evigt förbund: "Åt dig skall jag ge Kanaans land, er arvedel, då de var få män till antalet, ja, mycket få och främlingar där." Psalm 105:9-12

Han slog stora folk och dräpte mäktiga kungar, Sichon, amoreernas kung, Og, Bashans kung, och alla Kanaans riken. Han gav deras land till arvedel, till arvedel åt Israel, sitt folk. Ditt namn, HERRE, varar evigt, och ditt åminne, HERRE, från släkte till släkte. Psalm 135:10-13

Profetia

Och på den dagen skall det finnas en Isais rot, som skall stå som ett tecken för folket; till den skall hedningarna söka sig, och hans vila skall vara härlig. Och det skall ske på den dagen att Herren åter, för andra gången, skall uträcka sin hand för att rädda kvarlevan av sitt folk, den som skall bli kvar från Assyrien, Egypten, Patros, Kush, Elam, Sinear, Hamat och öarna i havet. Och han skall resa ett baner för folken och samla Israels fördrivna och samla Judas kringspridda från jordens fyra hörn. Jesaja 11:10-12

Och det skall ske på den dagen att Herren skall slå från flodens bäck ända till Egyptens bäck, och ni skall samlas in en efter en, ni Israels barn. Och det skall ske på den dagen att den stora hornet skall blåsas, och de skall komma som är redo att gå under i Assyriens land och de fördrivna i Egyptens land, och de skall tillbe Herren på det heliga berget i Jerusalem. Jesaja 27:12-13

Men nu säger Herren, som har skapat dig, Jakob, och som har format dig, Israel: Frukta inte, ty jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid ditt namn, du är min. När du går genom vatten är jag med dig, genom floder skall de inte svämma över dig. När du går genom eld skall du inte brännas, och lågan skall inte flamma upp dig. Ty jag är Herren, din Gud, Israels Helige, din frälsare. Jag gav Egypten till lösen för dig, Etiopien och Seba för dig. Eftersom du var dyrbar i mina ögon, ärad och älskad, därför skall jag ge människor i stället för dig och folk i stället för ditt liv. Frukta inte, ty jag är med dig. Jag skall föra din säd från öster och samla dig från väster. Jag skall säga till norr: Ge upp, och till söder: Håll inte tillbaka. För mina söner från fjärran håll och mina döttrar från jordens ändar. Var och en som är uppkallad efter mitt namn, ty jag har skapat honom till min ära, jag har format honom, ja, jag har gjort honom. Jesaja 43:1-7

Hör på mig, ni öar, och hör, ni folk från fjärran! Herren har kallat mig från moderlivet, från min moders liv har han nämnt mitt namn. Han har gjort min mun till ett skarpt svärd, i sin hands skugga har han gömt mig och gjort mig till en polerad pil, i sitt koger har han gömt mig. Han sade till mig: Du är min tjänare, Israel, genom vilken jag vill förhärliga mig. Jag sade: Jag har mödat förgäves, jag

har förbrukat min kraft förgäves och förgäves. Men min rätt är hos Herren och mitt verk hos min Gud. Och nu säger Herren, som formade mig från moderlivet till att vara sin tjänare, för att föra Jakob tillbaka till honom: Även om Israel inte är samlat, skall jag ändå förhärligas i Herrens ögon, och min Gud skall vara min styrka. Och han sade: Det är en lätt sak att du är min tjänare, att upprätta Jakobs stammar och återupprätta Israels bevarade. Jag skall sätta dig till ett ljus för hedningarna, att du må vara min frälsning intill jordens ände. Jesaja 49:1-6

Ty din Skapare är din make, HERREN Sebaot är hans namn, och din förlossare är Israels Helige, hela jordens Gud skall han kallas. Ty HERREN har kallat dig som en övergiven kvinna och bedrövad i anden, en ungdomshustru, när du blev förkastad, säger din Gud. Ett kort ögonblick har jag övergivit dig, men med stor barmhärtighet skall jag samla dig. I en liten vrede dolde jag mitt ansikte för dig ett ögonblick, men med evig godhet skall jag förbarma mig över dig, säger HERREN, din förlossare. Jesaja 54:5-8

Herren, HERREN, han som samlar Israels fördrivna säger: Jag skall samla till honom fler, förutom dem som har samlats till honom. Jesaja 56:8

Ve era herdar som fördärvar och skingrar fåren i min betesmark, säger HERREN. Därför säger HERREN, Israels Gud, så mot de herdar som betar mitt folk: Ni har skingrat min hjord och drivit bort den, utan att se till dem. Se, jag skall hemsöka er för era onda gärningar, säger HERREN. Jag skall samla kvarlevan av min hjord från alla länder dit jag har drivit bort dem och föra dem tillbaka till deras fållar, och de skall bli fruktsamma och föröka sig. Jag skall sätta herdar över dem, som skall beta dem. De skall inte mer frukta eller förskräckas och inte heller saknas, säger HERREN. Jeremia 23:1-4

Ja, så säger HERREN Sebaot, Israels Gud, om de kärl som finns kvar i HERRENS hus och i Juda kungs hus och i Jerusalem: De skall föras till Babylon, och där skall de vara till den dag då jag hemsöker dem, säger HERREN. Då skall jag föra dem upp och föra dem tillbaka till denna plats. Jeremia 27:21-22

Ty jag vet vilka tankar jag har för er, säger Herren, tankar om frid och inte om ondska, för att ge er ett förväntat slut. Då skall ni åkalla mig och gå och be till mig, och jag skall höra er. Ni skall söka mig och finna mig, när ni söker mig av hela ert hjärta. Jag skall låta mig finnas av er, säger Herren. Jag skall upphöra med er fångenskap och samla er från alla folk och från alla de platser dit jag har fördrivit er, säger Herren. Jag skall föra er tillbaka till den plats varifrån jag förde er bort. Jeremia 29:11-14

Ty så säger HERREN: Sjung med glädje över Jakob, och jubla bland folkens främsta. Förkunna det, lovsjung och säg: Herre, fräls ditt folk, Israels kvarleva. Se, jag skall föra dem från norrlandet och samla dem från jordens gränser, och med dem skall blinda och halta, havande kvinnor och barnsnödare komma dit. En stor skara skall vända tillbaka. De skall komma under gråt, och med böner skall jag leda dem. Jag skall låta dem vandra vid vattenbäckar på en rak väg, där de inte skall stappla. Ty jag är Israels fader, och Efraim är min förstfödde. Hör HERRENS ord, I folk, och förkunna det på fjärran kuster och säg: Han som har skingrat Israel, han skall samla honom och bevara honom såsom en herde bevarar sin hjord. Ty HERREN har förlossat Jakob och friköpt honom från den som var starkare än han. Jeremia 31:7-11

Och nu säger därför så HERREN, Israels Gud, om denna stad, om vilken ni säger att den skall bli given i Babylons kungs hand genom svärd, hungersnöd och pest: Se, jag skall samla dem från alla

länder dit jag har drivit dem i min vrede, i min förbittring och i stor förtörnelse, och jag skall föra dem tillbaka till denna plats och låta dem bo i trygghet. Och de skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud. Och jag skall ge dem ett och samma hjärta och en enda väg, så att de må frukta mig för evigt, till deras bästa och deras barns efter dem. Och jag skall sluta ett evigt förbund med dem, att jag inte skall vända mig bort från dem, för att göra gott mot dem, utan jag skall lägga min fruktan i deras hjärtan, så att de inte skall överge mig. Ja, jag skall glädjas över dem och göra gott mot dem, och jag skall plantera dem i detta land med trygghet av hela mitt hjärta och av hela min själ. Ty så säger HERREN: Liksom jag har låtit allt detta stora ont komma över detta folk, så skall jag låta allt det goda komma över dem som jag har lovat dem. Jeremia 32:36-42

Herrens ord kom till mig; han sade: ”Människa, dina bröder, dina bröder, dina män av din släkt, hela Israels hus, det är de som Jerusalems invånare har sagt till: ’Fjärran ifrån Herren!’ Detta land är oss givet i besittning. Säg därför: Så säger Herren, HERREN: Fastän jag har fördrivit dem långt bland hedningarna och förströttat dem bland länderna, skall jag ändå vara för dem som en liten helgedom i de länder dit de kommer. Säg därför: Så säger Herren, HERREN: Jag skall samla er från folken och församla er från de länder dit ni har blivit kringspridda, och jag skall ge er Israels land. Och de skall komma dit och ta bort alla dess avskyvärdheter och alla dess styggelser därifrån. Och jag skall ge dem ett och samma hjärta och ge en ny ande i er. Och jag skall ta bort stenhjärtat ur deras kött och ge dem ett hjärta av kött, så att de kan vandra efter mina stadgar och hålla mina rätter och göra efter dem. Och de skall vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud. Hesekiel 11:14-20

Och jag skall föra er ut från folken och samla er från de länder där ni är kringspridda, med stark hand och uträckt arm och utgjuten vrede. Jag skall ta emot er med en välbehaglig doft när jag för er ut från folken och samlar er från de länder där ni är kringspridda, och jag skall visa mig helig på er inför hedningarna. Och ni skall förnimma att jag är HERREN när jag för er in i Israels land, in i det land som jag upplyft min hand för att ge åt era fäder. Hesekiel 20:34,41-42

Så säger Herren, HERREN: När jag har samlat Israels hus från de folk bland vilka de är kringspridda och helgat mig genom dem inför hedningarna, då skall de bo i det land som jag har gett åt min tjänare Jakob. De skall bo tryggt där och bygga hus och plantera vingårdar. De skall bo där i trygghet, när jag har verkställt dom över alla dem runt omkring som föraktar dem. Och de skall förnimma att jag är Herren, deras Gud. Hesekiel 28:25-26

Ty så säger Herren, HERREN: Se, jag skall söka efter mina får och söka upp dem. Liksom en herde söker upp sin hjord den dag han är bland sina kringspridda får, så skall jag söka upp mina får och rädda dem från alla platser dit de har blivit kringspridda på den molniga och mörka dagen. Och jag skall föra dem ut från folken och samla dem från länderna och föra dem till deras land och beta dem på Israels berg, vid floderna, och på alla bebodda platser i landet. Jag skall beta dem på en god betesmark, och på Israels höga berg skall deras fålla vara. Där skall de ligga i en god fålla, och på en fet betesmark skall de beta på Israels berg. Jag skall beta min hjord och låta dem ligga ner, säger Herren, HERREN. Jag skall söka upp det som var förlorat och föra tillbaka det som var drivet bort, och jag skall förbinda det som var brutet och stärka det som var sjukt. Men jag skall förgöra det feta och det starka; jag skall beta dem med rätt. Hesekiel 34:11-16

Säg därför till Israels hus: Så säger Herren, HERREN: Jag gör inte detta för er skull, Israels hus, utan för mitt heliga namns skull, som ni har vanhelgat bland hedningarna dit ni har kommit. Och jag skall helga mitt stora namn, som har blivit vanhelgat bland hedningarna, det namn som ni har vanhelgat mitt ibland dem. Och hedningarna skall förnimma att jag är Herren, säger Herren, HERREN, när jag helgar mig på er inför deras ögon. Ty jag skall hämta er från hedningarna och samla er från alla

länder och föra er till ert land. Då skall jag stänka rent vatten på er, så att ni blir rena. Från all er orenhet och från alla era avgudar skall jag rena er. Ett nytt hjärta skall jag ge er och en ny ande skall jag ge er i ert inre. Jag skall ta bort stenhjärtat ur ert kött och ge er ett hjärta av kött. Och jag skall låta min ande komma i er och göra så att ni vandrar efter mina stadgar och håller mina rätter och gör efter dem. Ni skall bo i det land som jag gav åt era fäder, och ni skall vara mitt folk och jag skall vara er Gud. Hesekiel 36:22-28

Och säg till dem: Så säger Herren, HERREN: Se, jag skall hämta Israels barn från hedningarna dit de har gått, och jag skall samla dem från alla håll och föra dem till deras land. Och jag skall göra dem till ett enda folk i landet, på Israels berg, och en enda kung skall vara kung över dem alla. Och de skall inte längre vara två folk, och de skall inte mer vara delade i två kungadömen. De skall inte mer orena sig med sina avgudar, med sina styggelser och med någon av sina överträdelser. Jag skall frälsa dem från alla deras boningar, i vilka de har syndat, och rena dem. Så skall de vara mitt folk, och jag skall vara deras Gud. Och min tjänare David skall vara kung över dem, och de skall alla ha en enda herde. De skall vandra efter mina rätter och hålla mina stadgar och göra efter dem. Och de skall bo i det land som jag har gett åt min tjänare Jakob, där era fäder har bott. Och de skall bo där, de själva och deras barn och deras barnbarn för evigt. Min tjänare David skall vara deras furste för evigt. Och jag skall sluta ett fredsförbund med dem, ett evigt förbund med dem. Jag skall bosätta dem och föröka dem och ställa min helgedom mitt ibland dem för evigt. Min tabernakel skall vara hos dem, ja, jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk. Och hedningarna skall förnimma att jag, HERREN, helgar Israel, när min helgedom är mitt ibland dem för evigt. Hesekiel 37:21-28

Därför säger Herren, HERREN så: Nu skall jag åter upprätta Jakobs fångenskap och förbarma mig över hela Israels hus och nitälska mitt heliga namn. Sedan de fått bära sin skam och alla sina överträdelser genom vilka de har syndat mot mig, när de nu bor tryggt i sitt land och ingen har skrämt dem. När jag har fört dem tillbaka från folken och samlat dem från deras fienders länder och helgat mig på dem inför många folk, då skall de förnimma att jag är Herren, deras Gud, som har fört dem bort i fångenskap bland hedningarna. Men jag har samlat dem till deras land och inte längre lämnat någon av dem kvar där. Jag skall inte längre dölja mitt ansikte för dem, ty jag har utgjutit min Ande över Israels hus, säger Herren, HERREN. Hesekiel 39:25-29

Ändå skall antalet på Israels barn bli som havets sand, som inte kan mätas eller räknas. Och det skall ske att på den plats där det sades till dem: Ni är inte mitt folk, där skall det sägas till dem: Ni är den levande Gudens söner. Då skall Juda barn och Israels barn samlas och utse en enda ledare, och de skall dra upp ur landet. Ty stor skall Jisreels dag bli. Hosea 1:10-11

Israel är uppslukat; nu skall de vara bland hedningarna såsom ett kärl, i vilket ingen njutning finns. Ty de har dragit upp till Assyrien, en vildåsna allena, Efraim har lejt älskare. Ja, även om de har lejt bland hedningarna, skall jag nu samla dem, och de skall sörja lite över bördan av kung och furstar. Hosea 8:8-10

Jag skall samla hela dig, Jakob, jag skall samla Israels kvarleva. Jag skall samla dem som fåren i Bosra, som en hjord i sin fålla. De skall jubla över hur många människor de är. Mika 2:12

På den dagen, säger HERREN, skall jag samla de halta, och jag skall församla de fördrivna och dem som jag har plågat. Och jag skall göra de halta till en kvarleva och de långt bortförda till ett starkt folk. Och HERREN skall regera över dem på Sions berg från nu och till evig tid. Mika 4:6-7

Sjung, du dotter Sion, jubla, du Israel, var glad och fröjda dig av allt ditt hjärta, du dotter Jerusalem! Herren har tagit bort dina domar, han har fördrivit din fiende. Israels kung, HERREN, är mitt ibland dig, du skall inte mer se något ont. På den dagen skall det sägas till Jerusalem: Frukta inte, och till Sion: Låt inte dina händer vara slappa. Herren, din Gud, är mitt ibland dig, mäktig; han skall frälsa, han skall glädjas över dig med glädje, han skall vila i sin kärlek, han skall fröjda sig över dig med sång. Jag skall samla dem som är bedrövade vid högtidsförsamlingen, dem som är av dig, för vilka den var en tyngd. Se, på den tiden skall jag göra slut på alla som plågar dig, och jag skall frälsa den halta och samla den som är fördriven, och jag skall ge dem lov och berömmelse i varje land där de har blivit skämda. Vid den tiden skall jag föra er tillbaka, ja, när jag samlar er. Ty jag skall göra er till ett namn och ett lov bland alla folk på jorden, när jag gör uppror mot er fångenskap inför era ögon, säger HERREN. Sefanja 3:14-20

Och jag skall stärka Juda hus och frälsa Josefs hus och föra dem tillbaka till deras hem, ty jag förbarmar mig över dem. De skall bli som om jag inte hade förkastat dem. Ty jag är Herren, deras Gud, och jag skall höra dem. Efraims folk skall bli som en hjälte, och deras hjärtan skall fröjda sig som av vin. Deras barn skall se det och glädjas, deras hjärtan skall fröjda sig i Herren. Jag skall vissla efter dem och samla dem, ty jag har förlossat dem. De skall föröka sig, lika många som de har förökat sig. Jag skall så dem bland folken, och de skall minnas mig i fjärran länder. De skall bo med sina barn och vända tillbaka. Jag skall föra dem tillbaka ur Egyptens land och samla dem från Assyrien. Jag skall föra dem till Gileads land och Libanons land, och ingen plats skall finnas för dem. Sakarja 10:6-10

Nya testamentet

När de nu var samlade, frågade de honom och sade: Herre, skall du vid den här tiden återupprätta riket åt Israel? Och han svarade dem: Det tillkommer inte er att veta tider eller stunder som Fadern har bestämt genom sin egen makt. Men ni skall få kraft när den helige Ande kommer över er, och ni skall bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns. Apostlagärningarna 1:6-8

för att han, i tidernas fullbordan, skulle sammanföra allt i Kristus, både det som är i himlen och det som är på jorden, i honom, Efesierbrevet 1:10

Men vi ber er, bröder, med anledning av vår Herre Jesu Kristi ankomst och vår församling med honom: att ni inte snart skakar i era sinnen eller låter er förvirras, varken av ande eller av ord eller av brev, som från oss, som om Kristi dag är nära. Låt ingen bedra er på något sätt. Ty den dagen skall inte komma, om inte först avfallet kommer och syndens människa uppenbaras, förtappelsens son, som står emot och upphöjer sig över allt som kallas Gud eller allt som tillbes, så att han sitter i Guds tempel och utger sig för att vara Gud. 2 Thessalonikerbrevet 2:1-4

De apokryfiska böckerna

Då skrev Tobit en glädjebön och sade: Välsignad vare Gud som lever för evigt, och välsignad vare hans rike! Ty han gisslar och är barmhärtig, han leder ner till dödsriket och för upp igen; ingen kan undgå hans hand. Bekänn honom inför hedningarna, ni Israels barn, ty han har förskingrat oss bland dem. Där förkunna hans storhet och prisa honom inför alla levande, ty han är vår Herre, och han är Gud, vår Fader, för evigt. Och han skall gissla oss för våra missgärningar och förbarma sig återigen över oss och samla oss från alla folk bland vilka han har förskingrat oss. Tobit 13:1-5

Samla alla Jakobs stammar och ta dem i arv, såsom från begynnelsen. Herre, förbarma dig över det folk som är uppkallat efter ditt namn, över Israel, som du har gett ditt namn till din förstfödde. Predikaren 36:11-12

Jerusalem, se dig omkring mot öster och se den glädje som kommer till dig från Gud. Se, dina söner kommer, som du sände bort, de kommer församlade från öster till väster genom den Heliges ord, de fröjdar sig i Guds härlighet. Baruk 4:36-37

Res dig, Jerusalem, och stå där uppe, och se dig omkring mot öster, och se dina barn samlade från väster till öster genom den Heliges ord, och de gläds åt Guds åminnelse. Baruk 5:5

Och bönen löd på följande sätt: O Herre, Herre Gud, alltings Skapare, du som är fruktansvärd och stark och rättfärdig och barmhärtig, och den ende och nådige Konungen, den ende givaren av allt, den ende rättfärdige, allsmäktige och eviga, du som befriar Israel från all nöd och utvalde fäderna och helgade dem: Ta emot offret för hela ditt folk Israel och bevara din egen del och helga den. Samla dem som är kringspridda från oss, befria dem som tjänar bland hedningarna, se på dem som är föraktade och avskydda, och låt hedningarna veta att du är vår Gud. 2 Mackabéerbrevet 1:24-27

Vi hoppas också att Gud, som befriade hela sitt folk och gav dem alla en arv, riket, prästerskapet och helgedomen, såsom han lovade i lagen, snart skall förbarma sig över oss och samla oss från alla länder under himlen till den heliga platsen, ty han har befriat oss ur stora nöden och renat platsen. 2 Mackabéerbrevet 2:17-18

Jasher och jubileerna

Och det var i Abrams femtonde år i Kanaans land, vilket är Abrams sjuttionde levnadsår, som Herren uppenbarade sig för Abram det året och sade till honom: Jag är Herren, som har fört dig ut från Ur Kasdim för att ge dig detta land till arvedel. Vandra nu inför mig och var ostrafflig och håll mina bud, ty åt dig och din säd skall jag ge detta land till arvedel, från floden Mitsraim till den stora floden Eufrat. Jasher 13:17-18
Esau stod upp och återvände till Jakob och gjorde allt som Nebajot, Ismaels son, hade rådt honom. Esau tog alla de rikedomar som Isak hade lämnat kvar: själarna, djuren, boskapen och egendomen, ja, alla rikedomar. Han gav ingenting åt sin broder Jakob. Jakob tog hela Kanaans land, från Egyptens bäck till floden Eufrat, och tog det till besittning för evigt, åt sina barn och sin avkomma efter honom. Dessa är de ord som Jakob skrev i boken: Kanaans land och alla hettiternas, hivéernas, jebuséernas, amoréernas, perisséernas och gergaséernas städer, alla sju folken från Egyptens flod till floden Eufrat. Jasher 47:24,27

Och det var efter Moses död som Herren sade till Josua, Nuns son, och sade: Stå upp och gå över Jordan till det land som jag har gett åt Israels barn, och du skall låta Israels barn ta landet till arvedel. Varje plats varpå era fötter beträder skall tillhöra er, från Libanons öken till den stora floden, floden Perat, skall vara er gräns. Jasher 88:1-3

Och därefter skall de omvända sig till mig bland hedningarna av allt sitt hjärta och av all sin själ och av all sin kraft, och jag skall samla dem bland alla hedningar, och de skall söka mig, så att jag skall finnas av dem, när de söker mig av allt sitt hjärta och av all sin själ. Jubileum 1:14

Och han sade till honom: ”Jag är Herren som har fört dig ut ur Ur i Kaldeen för att ge dig kanaanéernas land till besittning för evigt. Jag skall vara din Gud och din avkomma efter dig.” På den dagen slöt Herren ett förbund med Abram och sade: ”Åt din avkomma skall jag ge detta land, från Egyptens flod till den stora floden, floden Eufrat: keniterna, kenisséerna, kadmoniterna, perisséerna, rafaéerna, pakoreerna, hiveerna, amoréerna, kanaanéerna, girgaséerna och jebuséerna.” Jubileerna 14:7,18

Och jag skall ge dig och din säd efter dig det land där du har bott som främling, Kanaans land, för att du skall besitta det för evigt, och jag skall vara deras Gud. Jubileerna 15:10

Glömda böcker från Edens land

Och jag sade till min far Jakob: Genom dig skall Herren plundra kanaanéerna och ge deras land åt dig och din säd efter dig. Levi 3:10

Och efter detta skall Herren själv (Jesus Kristus), rättfärdighetens ljus, uppstå för er, och ni skall återvända till ert land. Och ni skall se honom i Jerusalem, för hans namns skull. Och återigen skall ni genom era onda gärningar reta honom till vrede, och ni skall förkastas av honom intill fullbordan. Sebulons testamente 2:32-35

Och sedan ni har blivit få och få, skall ni vända om och erkänna Herren, er Gud. Då skall han föra er tillbaka till ert land i sin stora barmhärtighet. Och när de kommer tillbaka till sina fäders land skall de åter glömma Herren och bli ogudaktiga. Och Herren skall skingra dem över hela jorden, tills Herrens (Jesu Kristi) barmhärtighet kommer, en man som gör rättfärdighet och gör barmhärtighet mot alla som är fjärran och nära. Naftalis testamente 1:30-32

Evangeliet - Endast Jesus Kristus frälser

Och hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder. Matteus 1:21

Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Johannes 3:16

Jesus sade till honom: ” Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” Johannes 14:6

Inte heller finns frälsningen i någon annan, ty det finns intet annat namn under himlen, givet åt människor, genom vilket vi måste bli frälsta. Apostlagärningarna 4:12

Ty jag överlämnade åt er först och främst vad jag själv har tagit emot, att Kristus dog för våra synder enligt skrifterna, och att han blev begraven och att han uppstod på tredje dagen enligt skrifterna, 1 Korinthierbrevet 15:3-4

I honom har vi förlossningen genom hans blod, förlåtelsen för våra synder, enligt hans nåds rikedom. Efesierbrevet 1:7

Det finns fyra sanningar som vi måste förstå fullt ut:

1. Gud älskar dig så mycket.

Han vill att du ska få evigt liv i himlen med Honom.
Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde son, för att var och en som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv. Johannes 3:16

Han vill att du ska leva ett rikt och meningsfullt liv med Honom.
Tjuven kommer för att stjäla och slakta och förgöra. Jag har kommit för att de skall ha liv, ja, i överflöd. Johannes 10:10

Trots detta upplever många människor inte ett meningsfullt liv och är osäkra på om de har evigt liv eftersom…

2. Människan är syndig till sin natur. Det är därför hon är skild från Gud.

Alla har syndat.
Ty alla har syndat och saknar härligheten från Gud; Romarbrevet 3:23
Ty penningkärlek är roten till allt ont... 1 Timoteusbrevet 6:10

Syndens lön är döden.
Ty syndens lön är döden... Romarbrevet 6:23

Bibeln anger två typer av död:
• Fysisk död
Och liksom det är människorna förelagt att en gång dö, och därefter komma domen. Hebreerbrevet 9:27
• Andlig död eller evig separation från Gud i helvetet
Men de fruktansvärda och de otrogna och de avskyvärda och mördarna och de otuktiga och trollkarlarna och avgudadyrkarna och alla lögnare skall få sin del i sjön som brinner med eld och svavel. Det är den andra döden. Uppenbarelseboken 21:8

Om människan är separerad från Gud på grund av sin synd, vad är då lösningen på detta problem? Vi tror ofta att lösningarna är: religion, goda gärningar och gott uppförande. Men det finns bara en lösning från Gud.

3. Jesus Kristus är den enda vägen till himlen.

Detta är Guds förkunnelse.
Jesus sade till honom: ” Jag är vägen, sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig.” Johannes 14:6

Han betalade hela straffet för våra synder.
Ty Kristus led en gång för synder, rättfärdig för orättfärdiga, för att föra oss till Gud. Han blev dödad till köttet, men levandegjord genom anden. 1 Petrusbrevet 3:18

I honom har vi förlossningen genom hans blod, förlåtelsen för våra synder, enligt hans nåds rikedom. Efesierbrevet 1:7

Han har löftet om evigt liv.
Den som tror på Sonen har evigt liv. Men den som inte tror på Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede förblir över honom. Johannes 3:36
Ty syndens lön är döden, men Guds gåva är evigt liv i Kristus Jesus, vår Herre. Romarbrevet 6:23

4. Vi behöver tro på Jesus Kristus för att bli frälsta.

Vår frälsning beror på Guds nåd genom tron på Jesus Kristus.
Ty av nåd är ni frälsta, genom tro. Och det är inte er själva, det är Guds gåva. Det är inte gärningar, för att ingen skall kunna berömma sig. Efesierbrevet 2:8-9

Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst. Romarbrevet 10:13

Syndarens bön
Be detta med tro:
Herre Jesus, tack så mycket för att du älskar mig. Jag bekänner att jag är en syndare och jag ber om din förlåtelse. Tack för att du utgöt ditt blod för att betala för alla mina synder. Tack för din död på korset, begravning och uppståndelse. Jag litar på dig som min Herre och Frälsare. Jag accepterar din gåva av evigt liv och jag överlämnar mitt liv till dig. Hjälp mig att lyda alla dina bud och vara behaglig inför dig. Amen.

Om du har litat på Jesus Kristus har följande hänt dig:
• Nu har du evigt liv med Gud.
Och detta är hans vilja som har sänt mig: att var och en som ser Sonen och tror på honom skall ha evigt liv. Och jag skall uppväcka honom på den yttersta dagen. Johannes 6:40
• Alla dina synder har blivit betalda och förlåtna. (förflutna, nuvarande, framtida)
Men denne har, sedan han hade framburit ett enda offer för synderna, för alltid satt sig på Guds högra sida, Hebreerbrevet 10:12
• Du är en ny skapelse i Guds ögon. Det är början på ditt nya liv.
Därför, om någon är i Kristus, är han en ny skapelse. Det gamla är förgånget, se, allt har blivit nytt. 2 Korinthierbrevet 5:17
• Du blev ett Guds barn.
Men alla dem som tog emot honom, åt dem gav han makt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn. Johannes 1:12

Goda gärningar är inte ett sätt för oss att bli frälsta, utan ett bevis på eller en frukt av vår frälsning.
Ty vi är hans verk, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, som Gud förut har förberett oss för att vandra i. Efesierbrevet 2:10
Gud välsigne dig!

Ett minnesmärke över Maria från Betania

Och medan han var i Betania, i Simon den spetälskes hus, och Jesus låg till bords, kom en kvinna fram som hade en alabasterflaska med mycket dyrbar nardussalva. Hon bröt sönder flasken och hällde den över hans huvud. Och det fanns några som blev förargade inom sig och sade: "Varför blev

det så mycket slöseri med salvan? Den hade ju kunnat säljas för mer än trehundra denarer och ges till de fattiga." Och de knorrade mot henne. Då sade Jesus: " Låt henne vara, varför besvären ni henne? Hon har gjort en god gärning mot mig. De fattiga har ni alltid hos er, och när ni vill kan ni göra gott mot dem, men mig har ni inte alltid." Hon har gjort vad hon kunde. Hon har redan kommit för att smörja min kropp till begravningen. Amen säger jag er: Varhelst detta evangelium predikas i hela världen, skall också detta som hon har gjort omtalas till åminnelse av henne." Markus 14:3-9